

25 Těš se v Bohu, duše má

Franušův kancionál,
1505

Upravený text K. Kuzmányho
(Z.T.)

Těš se v Bo - hu, du - še má,
vždyť On za dí - tko tě má

pěj mu pí - sně vdě - čné,
v lá - sce ne - ko - ne - čné.

Dá - vá, če - ho po - tře - bí,
vždy tě před zlým chrá - ní,

s trů - nu své - ho na ne - bi
k ces - tám tvým se sklá - ní.

2. Já od Pána všechno mám,
po čem srdce touží,
rád mi všechno dává sám,
co mi k spáse slouží.
chléb pro časné tělo mé,
slovo pro mou duši.
nade vše ho milovat
za to mně přísluší.

3. A když ho tak miluji
jako Otce svého
a jak dítě obcuji
podle slova jeho,
tu moc Boží milosti
ve svém srdci cítím,
pokojem a radostí
nebeskou se sytím.

4. Když jen Bůh můj se mnou jest,
kdo mně škodit může?
On mi jistě pro svou čest
od zlého pomůže;
protivenství celý shluk
nechť se na mne vrhne,
z jeho všemohoucích ruk
nic mne nevytrhne.

162 Jak rozkošné a milé

Německý lidový nápěv

F. G. Wetzel († 1819),
přel. G. Ad. Molnár,
upraveno (Z.T.)

Jak roz - ko - šné a mi - lé, když
bra - tří s dru - hem druh, jsou
svo - rni při svém dí - le a
v srd - cích je - den duch, jsou
svo - rni při svém dí - le a
v srd - cích je - den druh.

2. Jak rosa nebe splývá
na stráně Božích hor,
[: tak požehnan též bývá
vždy věrných bratří sbor. :]

3. Svůj Jeruzalém svatý
Bůh jednou obnoví,
[: s ním svobody věk zlatý,
kdy spadnou okovy. :]

4. Tam kolem svého vládce
lid bude shromážděn,
[: pak bude jedno stáde
a jeden pastýř jen. :]



160 Ó Králi věků důstojný

Bohův kancionál, 1541

Upraveno podle L. B. Kašpara
(1837-1901) (Z.T.)



Ó Krá - li vě - ků dů - stoj - ný,
rač dá - vat nám čas po - koj - ný,
neb ne - má - me my ji - né - ho



o - chrán - ce své - ho věr - né - ho,
jen te - be, Bo - ha ži - vé - ho.

2. Dej, aby tvůj lid tebe znal,
tvou cestou šel a v pravdě stál.
Ať všichni tebou vedeni,
tvým Duchem v lásce spojeni,
v tvém těšíme se spasení.

